

Inhoud

HOOFDSTUK EEN: Bezoek in de herfst	7
HOOFDSTUK TWEE: Bloesemdag	18
HOOFDSTUK DRIE: De spreuk van Friemel	33
HOOFDSTUK VIER: Ellies verrassing	44
HOOFDSTUK VIJF: De Juwelengrot	55
HOOFDSTUK ZES: Moddertaarten	65
HOOFDSTUK ZEVEN: Een geheim in het Bloemblaadjesdal	73
HOOFDSTUK ACHT: Tijd om te feesten!	83

Kun je een geheim bewaren?

En je laat absoluut niets los?

Dan vertel ik je graag over een betoverd bos.

Het ligt achter de deur in de oude eik.

Volg me maar snel naar dat verborgen rijk.

We beleven avonturen voor tien
en zullen de magische dierenvrienden zien!

Liefs,

Goudje de Kat

HOOFDSTUK EEN

Bezoek in de herfst

Jessie Van den Bos wroette met haar voet in een hoop dorre, afgevallen bladeren. ‘Hier liggen heel veel kastanjes!’ zei ze. Zij en haar beste vriendin, Laura Hart, waren in Jessies tuin bezig een doos te vullen met noten.

‘Allemaal lekkernijen voor de eekhoorn die mijn mam en pap verzorgen’,

zei Laura.

De eekhoorn

was een van de patiënten

van Dierenkliniek De Helpende

Poot, aan de overkant van Jessies

huis. De ouders van Laura waren de

trotse eigenaars ervan en de twee meisjes

hielden zoveel van dieren dat ze in hun

vrije tijd graag een handje meehielpen.

Plots dwarrelde uit de boom een wolk
goudkleurige blaadjes naar beneden.

Jessie ving er eentje op. ‘Ik ben dol op
herfstkleuren, jij ook?’ vroeg ze. ‘Je hebt
geel en rood en... Kijk!’ Ze wees naar
boven. ‘Daar! Een eekhoorn!’ zei ze.

Er vielen nog meer blaadjes naar bene-
den toen de eekhoorn hogerop klom.

‘Wat is hij schattig!’ zei Laura. ‘Misschien komt hij wel naar ons toe als we hem een kastanje geven.’

Ze stak er eentje de lucht in, maar de eekhoorn bleef op de tak zitten. Nerveus keek hij naar de meisjes.

‘Hij is verlegen. Weet je wat, we zullen wat lekkers voor hem achterlaten’, stelde Jessie voor en ze legde een bergje noten op het gras neer.

‘Ik wou dat we hem konden zeggen dat het veilig is beneden’, zei Laura. ‘We hebben immers al eerder met eekhoorns gesproken in het Magische Dierenbos.’

Jessie knikte. Het Magische Dierenbos was een geheime wereld waar de dieren konden praten. Ze leefden er in kleine huisjes en gingen er naar de Paddenstoelenherberg. Een van hen, een kat die Goudje heette, was de speciale vriendin van de meisjes. Ze had Laura en Jessie al vaak meegenomen naar het bos, waar ze spannende avonturen hadden beleefd.

‘Ik hoop dat Goudje ons snel nog eens opzoekt’, zuchtte Laura.

Jessie gaf haar een por en wees naar een boom vlakbij. ‘Daar is ze, wat een toeval!’ zei ze blij.

Twee groene ogen, met de kleur van gras in de avondzon, glinsterden tussen de gele bladeren.

‘Goudje!’ riepen de meisjes.

Een prachtige gouden kat sprong uit de boom en liep op hen toe. Ze wreef haar kopje tegen hun benen en spinde luid.

De meisjes bukten zich om haar te aaien.

‘Zou het Magische Dierenbos onze hulp nodig hebben?’ vroeg Laura zich af.

‘Maakt Grizelda het leven van de dieren weer zuur?’

Grizelda was een boze heks. Tot nog toe hadden Jessie, Laura en Goudje elke keer een stokje kunnen steken voor

haar plannen om het bos over te nemen. Maar nu had Grizelda vier helpers: vieze wezens van de Tovertroeptuin.

De Tovertroeptuin was ooit een prachtige watertuin met wilgen, vijvers en waterlelies. Toen hadden Grizelda's helpers de plek veranderd in een smerige stortplaats. Nu wilden ze haar helpen om ook het Magische Dierenbos vies en verschrikkelijk te maken, zodat de dieren er niet langer kunnen wonen.

De laatste keer dat Jessie en Laura in het Magische Dierenbos waren, had Bat de vleermuis uit de Tovertroeptuin iets heel gemeens gedaan. Hij had een spreuk uitgesproken over Olivia Knabbelwang, een lieve, kleine hamster. Door die spreuk

